

Korkeimmalle oikeudelle

Valituslupahakemus ja valitus Helsingin HO:n päätökseen 595 asiassa S 20/957, tehty 6.5.2020

Valitusluvan hakija ja valittaja:

Jaana Kavonius (ent. Pedersen)
Lakimies, OTK (eläkkeellä)
Myllärinkatu 4, 08100 Lohja
p. 040 744 2173

1. Vaatimukset

Vaatimukset:

- 1) Minulle on myönnettävä valituslupa otsikossa 2 yksilöidyillä perusteilla ja valitus on hyväksyttävä otsikoissa 2-3 yksilöidyillä perusteilla
- 2) Valituksenalainen HO:n päätös 595 asiassa S 20/957, jolla jatkokäsittelylupa on evätty ja KäO:n päätös 20/7640 on poistettava ja vaatimani määräajan pidennys on myönnettävä lääkärintodistuksista ilmenevän OK 12:28 §:n säätämä laillisen esteen perusteella siten, että 30 vrk:n määräaika lasketaan sairausesteen poistumisesta 17.2.2020 lukien 17.3.2020 saakka.
- 3) Asia tulee ensisijaisesti ratkaista suoraan KKO:ssa. Toissijaisesti asia tulee palauttaa HO:een ja KKO:n tulee palautuspäätöksessä todeta, että minulle olisi tullut HO:ssa myöntää jatkokäsittelylupa valituksen määräaika koskevan prosessuaalisen virheen korjaamiseksi, koska virhe on pakollisissa prosessinedellytyksissä.
- 4) Minulta ei tule periä oikeudenkäyntimaksua samoin perustein kuin HO:ssa on vapautus päätösmaksuista myönnetty. Mikäli KäO:ssa on peritty päätösmaksu, se tulee poistaa.

2. Valitusluvan myöntämisperusteet

Valituslupa tulee myöntää ensisijaisesti, koska siihen on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen sellaisen oikeudenkäynti- tai muun virheen takia, jonka perusteella ratkaisu olisi purettava tai poistettava, ja koska valitusluvan myöntämiseen on samalla perusteella painava syy. (**OK 30:3 § 1 mom.**). KäO:n päätöksellä 20/7640 on **poistettu OK 12:28 §:ssä säädetty oikeuteni selvässä sairausestetapauksessa lakiin perustumattomilla perusteilla** ja lyhennetty muutoksenhakuajan alle 30 vrk:n pituiseksi ja HO:n on tullut myöntää muutoksenhakulupa lakiin perustumattoman ratkaisun poistamiseksi ja lakisääteisen muutoksenhakuajan palauttamiseksi.

Valituslupa tulee myöntää ja KKO:n käsitellä asia myös, koska lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeitä saattaa asia korkeimman oikeuden ratkaistavaksi a) määräajan laskentavan osalta sairausestetapauksessa että b) jatkokäsittelyluvan myöntämisvelvoitteen osalta tapauksessa, jossa kyse on purkuperusteeksi säädetyn virheen korjaamis- ja poistamisvelvollisuudesta.

OK 12:28 §: "Laillinen este on sillä, joka sairauden tai yleisen liikenteen keskeytymisen vuoksi on estynyt noudattamasta kehotusta saapua tuomioistuimeen tai antaa kirjallinen vastaus taikka lausuma taikka suorittamasta hänelle oikeudenkäynnissä kuuluvaa muuta tehtävää. Jos ilmoitetaan tai muutoin tiedetään muu este, tuomioistuimen asiana on tutkia, voidaanko este hyväksyä lailliseksi."

Lainkohdasta ilmenee, että

- 1) Valituksen määräajan laskemisessa sovelletaan sairausestetapauksissa **aina** OK 12:28 §:ää eikä lainkohtaan säädetä "vähämerkityksellisiä" asioita tai "vain kuluratkaisua" koskevia valituksia koskevia poikkeuksia.
- 2) Sairausestetilanteissa OK 25 luvun säätämä valituksen 30 vrk:n määräaika lasketaan AINA OK 12:28 §:n mukaan asian laadusta riippumatta eikä lasketa OK 25 luvun mukaisesti ratkaisun antamispäivästä lukien, vaan laillinen este pidentää määräaika.
- 3) Vain muiden esteiden kuin sairausesteiden osalta tuomioistuimella on harkinta arvioida, voidaanko este hyväksyä.

Oikeudenkäyntivirheet ja painavat syyt valitusluvan myöntämiselle:

- 1) KäO:n päätös on virheellinen ja lakiin perustumaton seuraavilla perusteilla seuraavilta osin:
 - A) Hain OK 12:28 §:n perusteella määräajan pidennystä kolmen lääkärin vahvistaman 16.2.2020 jatkuvan laillisen sairausesteen perusteella valittaakseni KäO:n päätöksestä 20/2803. KäO kieltäytyi myöntämästä määräaika 14.2.2020 päätöksellä 20/7640. Päätöksessä väitetään, että sairausestettä ei tarvitsi huomioida eikä OK 12:28 §:ää soveltaa valitusintressiltään "vähämerkityksellisissä" asioissa, jollaisia ovat päätöksen tehneen KäT Paanasen mukaan valitukset oikeudenkäyntikuluista ja valitukseni Kempin päätöksestä 20/2803
 - B) Päätöksessä 20/7640 väitetään totuudenvastaisesti valitusintressissäni "vähäiseksi", vaikka minulle määrättyllä 120.000 € velalla oli minulle ja kenelle tahansa valtava merkitys. Minulla ei ollut ennen Kempin keinotekoista kuluratkaisua lainkaan velkaa, minun ei kuulu maksaa prosessipetoksista, joista Baarman ja Saksa laskuttivat "työnä" eikä heillä ollut oikeutta laittaa laskutusta 23.12.2019 edes vireille 20.12.2019 syntyneen sopimuksen vastaisesti. Velka sinänsä on kokonaan perusteeton, syntynyt Kempin, Baarmanin ja Saksan yhteisellä rikoksella ja sen ulosmittaus on PL 15 §:n loukkaus, suuruudeltaan romahduttaisi kenen tahansa yksityishenkilön talouden ja on **valtava summa jopa yritykselle, saati minulle**, joka olen pienituloinen 2 lapsen yksinhuoltaja pysyvällä työkyvyttömyyseläkkeellä ja **valitusintressi on selvä, koska minulla ei ennen lainvastaista Kempin päätöstä ollut lainkaan velkaa.**
 - C) Päätöksessä 20/7640 väitetään valitukseni Kempin päätöksestä 20/2803 koskevan muka vain oikeudenkäyntikuluratkaisua, vaikka se koski useita prosessuaalisia valitusperusteita ja 20.12.2019 syntyneen sopimuksen sopimusjuridiikkaa ja ratkaisun tehneen Kempin esteellisyyttä. Lisäksi poliisi oli jo ennen päätöksen 20/2803 laatimista käynnistänyt esitutkinnan 11.12.2019 väkivaltarikoksesta, jonka motiivi liittyy AA Baarmanin ja AA Saksan 120.000 € perusteettoman kululaskutuksen ja päätöksen 20/2803 toteutukseen ja olin rikosilmoituksessani pyytänyt poliisia tutkimaan myös Kempin valmistelun poikkeavia olosuhteita: Kemppi esti todisteluni, kannevaatimusteni kirjaamista, uhkasi Baarmanin kanssa minua, perhettäni ja avustajaani tuhoamisella, väkivallalla ja lopulta myös konkreettisesti 11.12.19 käytettiin raakaa väkivaltaa kanteeni ajamisen estämisessä. Ne eivät ole tekoja, jotka kuuluvat tuomarin harkintavaltaan eivätkä vähämerkityksellisiä, vain kuluratkaisua koskevia asioita.
 - D) 120.000 € velkuutukseen liittyvien törkeiden rikosten, käynnissä olevan esitutkinnan ja prosessin lukuisten vakavien oikeudenkäyntivirheiden vuoksi mikään valituksessani ei ollut vähämerkityksellistä **eikä minun kuulunut valittaa päätöksestä 20/2803 ja sillä määrätystä 120.000 € velkataakasta sellaisten vammojen toipumisaikana, jota poliisi tutkii törkeänä pahoinpitelynä ja jotka aiheuttivat minulle tajuttomuuskohtauksia. Ja koska**

OK 12:28 § ei edes säädä vähämerkityksellisiin asioihin erilaista valitusaikaa, valitusaikani on ollut pakollista määritellä 19.12.19 toimittamieni pätevien sairausestetodistusten mukaisena. **Kenenkään ei kuulu valittaa sairausesteen aikana ja juuri siksi OK 12:28 § on säädetty.**

- E) Päätöksessä 20/7640 siis väitetään, että sairausestetilanteessakin 30 vrk:n määräaika laskettaisiin OK 25 luvun säätämällä tavalla ratkaisupäivästä oikeudenkäyntikuluja koskeissa ja vastaavissa ”vähäisissä” valitusasioissa, vaikka se sairausestetilanteissa lasketaan AINA OK 12:28 §:n säätämällä tavalla. Päätöksessä 20/7640 on käytetty harkintavaltaa ja ”perusteluita”, jollaisia mikään laki ei säädä. **OK 12:28 § ja OK 25 eivät säädä lainkaan mahdolliseksi jättää laillinen este hyväksymättä MILLÄÄN asian laatuun liittyvillä perusteilla. Kun laillinen este on olemassa, se koskee OK 12:28 §:n säätämällä tavalla kaikkia valitusasioita asioita laillisen esteen aikana** eikä mitään poikkeusta säädetä ”vähämerkityksellisiin” asioihin, oikeudenkäyntikuluja koskeviin valituksiin eikä muullakaan perusteella. Paanasen päätösperustelut eivät miltään osin perustu lakiin (PL 2 §:n 3 mom. loukkaus). Hän on keksinyt ne perustelut omasta päästään valitusoikeuteni tahalliseksi estämiseksi aivan kuten Kempin ja Spolanderkin tekivät samalla Kempin rikosten peittelymotiivilla.
- 2) Minulle olisi tullut jo HO:ssa myöntää jatkokäsittelylupa ja KäO:n 14.2.2020 tekemä ratkaisu olisi tullut poistaa jo HO:ssa. HO esti muutoksenhakuluvan, vaikka kyseessä on vakava virhe pakollisissa prosessinedellytyksissä, joka on tullut korjata myöntämällä jatkokäsittelylupa. HO on tehnyt päätöksen kokonaan ilman aineistoani ja perustelematta lankaan päätöstään. **Valitukseni perustelut ja KäO:n päätöksen oikeudenkäyntivirheet on häivytetty HO:n päätöksestä tarkoituksella näkyvistä kokonaan** eikä siihen ollut edes liitetty valitustani ja jatkokäsittelylupa-asiakirjaa. KäO ja HO ovat myös kieltäytyneet kertomasta, onko valitustani aineistoinen koskaan edes toimitettu HO:lle. Se, että valituskirjelmäni ei ole liitetty päätökseen ja tähän asiaan liittyvän päätöksen 566 tekeminen väärässä asiassa ja Kempin päätöstä 20/2803 koskevan valitusluvan epääminen samana päivänä 6.5.2020 väärentämällä päätökseen 591 valitukseni sisältö luvan keinotekoisesti estämiseksi osoittaa, että valituskirjelmiäni ja niiden todisteita ei ole käsitelty lainkaan. **HO:ssa on tavoitteellisesti estetty tahallaan jatkoluvan myöntämistä samaan aikaan samana päivänä 6.5.2020 kaikissa asioissani aineistosta piittaamatta. Siitä, että lupaa ei myönnetä, on päätetty PL 2 §:n 3 momentin, EIS 6 artiklan ja PL 21 §:n vastaisesti etukäteen kaikissa 6.5.2020 nippuna tehdyissä päätöksissä, jotka eivät myöskään perusteluvelvollisuuden osalta täytä EIS 6 artiklaa, PL 21 §:ää ja oikeudenkäymiskaaren päätöksen sisältöä koskevia vähimmäisedellytyksiä.** Päätöksen johtopäätöksiä ei ole sidottu mihinkään faktaan. **Päätökseen 595 on kopioitu pelkkä OK 25:11a §:n sisältö, mutta siitä ei ilmene lainkaan MITÄ jatkoluvan edellytyksiä on edes arvioitu ja MIKSI valituksessani esittämät perusteet eivät muka ole oikeudenkäyntivirheitä eli jatkoluvan myöntämisperusteita.** On täysin selvää, että valitusajan lyhentäminen alle laissa säädetyn 30 vrk:n on selvä ja Paanasen lakiin perustumattomat perustelut ovat vakava oikeudenkäyntivirhe. Tämän ymmärsivät myös HO:ssa 6.5.2020 päätösten laatijat. Päätösten lainvastainen laadintatapa johtuu juuri siitä, mitä he ymmärsivät: He eivät liittäneet valitustani päätökseensä ja **häivyttivät kokonaan näkyvistä päätöksestään sen, millaisten oikeudenkäyntivirheiden perusteella valituslupaa hain, jotta ei näy heidän tekonsa lainvastaisuus eli se, miten selvästi jatkoluvan myöntämisperusteet täyttivät, kun he sen luvan tahallaan epäisivät.** Harkintavalta on ylitetty, kun päätös naamioidaan jatkoluvan estämisen lainvastaisuuden ja päätösten 595 ja 20/7640 lainvastaisuuden tarkoitukselliseksi häivyttämiseksi ja juuri siitä päätöksen 595 ja muiden HO:n 6.5.2020 päätösten laatimistavassa ja laatimismotiivissa on kyse.
- 3) Laillisen esteen pituuden määrittelee lääketieteellisin perustein lääkäri ja sellaiset 3 pätevää lääkärintuomaria olin esittänyt ja niissä todettiin laillisen esteen päättyvän vasta 16.2.2020.

Laillinen sairaudesta on AINA pätevä este ja siitä päättää tietyllä lomakkeella lääketieteellisin perustein aina lääkäri. Myös OK 12:28 §:n selvän sanamuodon mukaan laillisen esteen toteaa lääkäri eikä osaksikaan tuomari sen jälkeen, kun lääkärintodistus on toimitettu. Harkintavaltaa säätää OK 12:28 § vain ”muun” esteen osalta tuomarille.

- 4) Sekä muutoksenhakuajan pituus 30 vrk että laillista estettä koskeva OK 12:28 §, joka synnyttää velvollisuuden laskea 30 vrk:n määräaika vasta esteen päättymisestä, ovat pakottavia normeja eikä tuomioistuimelle ole säädetty oikeutta lyhentää laissa säädettyä prosessuaalista valitusaikaa. **Valitusoikeus on EIS 6 artiklassa ja PL 21 §:n säätämä ihmisoikeus ja perusoikeus. Valitusaikani typistäminen alle 30 vrk:hon ja valittamiseen edellyttäminen laillisen esteen aikana on valitusoikeuden loukkaus etenkin, kun vammani oli luokiteltu vakaviksi ja koska Paanasen syy määräajan pidennyksen estämiselle eivät perustu lainkaan PL 2 §:n 3 mom. säätämällä tavalla lakiin.**
- 5) Päätöksiä 20/13772, 20/2803 ja 20/7640 koskevalla valitusasialla, jossa määräaika olisi tullut laskea OK 12:28 §:n mukaisesti, oli minulle myös huomattava taloudellinen merkitys, koska minulle oli työkyvyttömyyseläkeläisenä yksityishenkilönä väkivaltarikoksesta johtuneen aivovaurion, muiden vammojen, psyykkisen shokin ja ruhjevammojen toipumisaikana 20.1.2020 Kempin päätöksellä määrätty 120.000 € perusteeton velka ja päätöksellä oli ohitettu 20.12.19 sopimus, joka olisi tullut ottaa huomioon, koska sopimuksella velan määrä oli puolet vähemmän (60.000 €). Minun ei OK 12:28 §:n mukaan kuulunut joutua valittamaan sellaisesta koko talouteni tuhoavasta ratkaisusta vakavasti sairaana, vammautettuna ja traumatisoituneena väkivaltarikoksen vammojen toipumisaikana. Määräaikaa koskevien normien rikkomisella päätöksissä 20/2803, 20/7640, 20/13772, 566, 591 ja 595 **tarkoitettiin estää valittaminen 120.000 € velasta**, jonka synty tapa on Kempin, Baarmanin ja Saksan yhteinen rikos ja tarkoitettiin tahallisella EIS 6 artiklan ja PL 21 §:n loukkauksella aiheuttaa minulle tahallaan aiheeton 120.000 € ulosmittaus ja 720.000 € kokonaisvahinko ja **valittamista estämällä pysyttää se vahinko**.
- 6) Koska KäT Kemppi jatkoi käsittelyä lääkärintodistusten vastaisesti, minulle aiheutui konkreettisesti 31.12.2019 vakava, hengenvaarallinen sairauskohtaus. Tällaisessa tilanteessa jouduin jatkamaan myös Kempin ratkaisusta valittamista saatuaani jo siitä syystä sairauskohtauksen, joka oli 13.3.2020 päätöstä tehtäessä tiedossa.
- 7) Helsingin KäO:ssa aivan samaan aikaan joulukuussa 2019 hyväksyttiin laillinen esteeni asiassa 18/36145 KäT Ville Toppilan päätöksellä. Hän sovelsi laillisesti OK 12:28 §:ää.
- 8) Esittämilläni perusteilla ilmeni aiheutta epäillä käräjäoikeuden asioissa L 15/649 ja 16/352 tekemien ratkaisujen 20/13772, 20/7640 ja 20/2803 lopputuloksen oikeellisuutta eikä käräjäoikeuden ratkaisun lopputuloksen oikeellisuutta ollut mahdollista arvioida jatkokäsittelylupaa myöntämättä, lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa asioissa oli tärkeää myöntää asiassa jatkokäsittelylupa ja luvan myöntämiseen oli painava syy (OK 25a:11 §).

KKO:n on myönnettävä valituslupa prosessuaalisen virheen perusteella, koska:

- 1) Jatkokäsittelyluvan myöntämisperusteita on arvioitu virheellisesti tilanteessa, jossa on syntynyt ehdoton velvollisuus HO:ssa myöntää jatkokäsittelylupa ja korjata määräajan laskennassa tehty virheellinen ratkaisu. **Jatkoluvan epäämisen todellinen syy ei ole OK 25:11a §:ssä säädettyjen kriteerien puute eikä määräajan epääminen edes perustu lakiin. Todelliset syyt lainvastaisille KäO:n ja HO:n päätöksille ovat valittamista estämällä A) em. 720.000 € rikosvahingon ja rikoshyödyn aiheuttamistavoite ja B) estää Kemppiä, Baarmania ja Saksaa joutumasta rikosvastuuseen ja estää siksi heidän tekojensa tutkiminen valitusasiassa tahallaan.**

- 2) Virhe koskee pakottavien muutoksenhaun määräaikojen laskentaa eikä valitusaikaa ole kuulunut laskea päätöksen 20/2803 ratkaisupäivästä 20.1.2020, vaan laillisen esteen päättymisestä 17.2.2020 lukien. Siihen minulla oli ehdoton oikeus OK 12:28 §:n mukaan niiden lääkärintoimien perusteella, jotka KäO:lle 19.12.2020 toimitin.
- 3) Virhe on laadultaan sellainen, että sen perusteella ratkaisu on poistettava ja valituslupa myönnettävä KKO:ssa, koska muutoksenhakijana en ole saanut virhettä korjattua HO:ssa jatkokäsittelyluvan tarkoituksellisen estämisen vuoksi (OK 30:3 §)

3. Valituksen perustelut

Jouduin väkivaltarikoksen kohteeksi 11.12.2019. Minulla todettiin 11.12.2019 väkivaltarikoksen vuoksi vaikea psyykinen shokki, aivovamma ja kivuliaita (myöhemmin märkiviä) ruhjeita ympäri kehoa ja päässäni. Minulla ei ollut KäO:ssa edes avustajaa. Vammani oli luokiteltu vakaviksi ja minut oli määrätty Helsingin aivovammapoliklinikalle kiireellisiin jatkotutkimuksiin 13.1.2020 ja 23.1.2020, sain kriisiterapiaa enkä saanut nukkuttua. Unettomuus oli minulle erityisvaarallista, koska sairastan myös epilepsiaa ja sydämen johtumishäiriötä, jotka pahenevat rasisus- ja unettomuustilanteissa. Toimitin asioissa L 15/649 ja L 16/352 KäO:lle kolme lääkärintoimintaa, valokuvat vammoistani ja 19.12.2019 vaatimuksen, että asioiden käsittely tulee keskeyttää lääkärintoimintasta ilmenevän laillisen sairausesteen ajaksi 16.2.2020 saakka. Kemppe ylitti harkintavaltansa pakottamalla minut sairausloma- ja unettomuustilanteiden vastaisesti ilman avustajaa, aivovammaisena, väkivaltarikoksesta traumatisoituneena, vammautuneena ja vaikeassa unettomuustilassa jatkamaan prosessia, aiheutti minulle hengenvaarallisen rasisustilan, unettomuuden ja 31.12.2019 hengenvaarallisen tajuttomuuskohtauksen. Vaikka sairauslomani jatkui 16.2.2020 saakka ja kävin väkivaltarikoksesta johtuvan aivovamman vuoksi hoidoissa 13.1-23.1.2020, Kemppe laati 20.1.2020 päätöksen 20/2803, jolla on velkuutti minut vastapuoleni kohtuuttomilla ja perusteettomilla 120.000 € oikeudenkäyntikululaskuilla, ratkaisi itse oman esteellisyytensä, vaikka poliisi oli käynnistänyt esitutkinnan, jossa nimesin Kempin, Baarmanin ja Saksan rikosten päätekijöiksi ja ohitti ratkaisullaan 20.12.2019 syntyneen sopimuksen, jolla kuluvastuuni oli rajattu 60.000 euroon ja johon Kempin velvollisuus oli dispositiivinen riita-asia päätää. Kemppe laati kielletyn tuplaratkaisun samoista oikeudenkäyntikuluista ja laati ratkaisunsa sillensajättämiskäytännön eli OK 24:3 §:n vastaisesti ratkaisi sellaisen vaatimuksen, jota en osapuolena esittänyt. Vastapuoleni asiamiehet eivät saaneet laittaa laskutusta 23.12.19-27.12.2019 vireille 20.12.19 syntyneen sitovan sopimuksen vuoksi. Laskutusta ei myöskään kohtuullistettu, vaikka kaikki OK 21:4-8b §:n kohtuullistamisedellytykset täyttyivät, ja vaikka laskutuksen määrä 120.000 € on täysin poikkeava ottaen huomioon, että edes valmistelua ei viety loppuun ja asiassa oli vain 3 valmistelutuntia . Myös tämä on täysin tahallista, rikolliseen velkuuttamiseen tähdännyttä Kempin ja päätökset 6.5.2020 laatineiden tuomarien toimintaa.

Prosessuaaliset virheet ovat vakavia ja määrääjän epäämisen tarkoituksena on ollut estää valitusoikeutta tilanteissa, jossa valitusintressi oli huomattava. Sairausteiden vastainen käsittely on jatkunut kaikissa vaiheissa ja laillisen esteen hyväksymättä jättäminen toistettiin KäO:ssa ja HO:ssa ketjutettuna tahallisesti virheellisenä lainsoveltamisena kuusi kertaa:

- 4) Kemppe laati 20.1.2020 päätökseen 20/2803 valheellisen tekstin todellisen tilanteeni peittelemiseksi. Kemppe valehtelee päätöksessä 20/2803: *"Kavonius on tämän jälkeen useita kertoja nimenomaisesti asiaa häneltä tiedusteltua ilmoittanut juristina katsovansa olevan kykenevä ajamaan itse asiaansa."* Kemppe valehtelee siis päätöksessä 20/2803, että olisin muka ilmoittanut jatkamishaluista ilman avustajaa, vaikka tein 19.12.2019 selvän keskeytysvaatimuksen ja 31.12.19 todistuksesta näkyy tajuttomuus. Kemppe salaa 20.1.2020 päätöksessään kaikki estetodistukset, väkivaltarikoksen ja velkuutuksen yhteyden 11.12.2019 tekoon. 20.1.2020 päätös ja sitä edeltävä Baarmanin ja Saksan "tarjous"-prosessi on väkivaltarikoksen motiivi. Siksi Kemppe poisti OK 12:28 §:ssä säädetty oikeuteni.
- 5) Sitten minua estettiin valittamasta päätöksestä 20/2803, jolla se perusteeton 120.000 € velkataakka oli synnytetty.

- A) Ensin KäT Paananen 14.2.2020 päätöksellä 20/7640 esti laillisen esteen hyväksymisen väittämällä 120.000 € velkaa "vähäiseksi", vaikka OK 25 luvun ja OK 12:28 §:n säätämä määräaika on sama 30 vrk KAIKISSA asioissa. Missään ei ole säädetty, että "vähäisissä asioissa" valitusajaksi olisi alle 30 vrk eikä 120.000 € velka ole "vähäinen asia".
- B) Sitten KäT Spolander 13.3.2020 päätöksellä 20/13772 esti laillisen esteen hyväksymisen myös valittaessani päätöksestä 20/7640. Spolander poisti minulta kokonaan OK 25 luvussa ja OK 12:28 §:ssä säädetyn 30 vrk:n valitusajan ja muutti sen epämääräiseksi "tarpeelliseksi ajaksi" alle 30 vrk:ksi, vaikka kenelläkään tuomarilla ei ole harkintavaltaa 30 vrk:n valitusajan lyhentämiseen.
- C) Vaikka laki ei säädi harkintavaltaa päätöksentekoon, jota KäO:ssa on toteutettu, **HO esti jatkokäsittelyluvan myöntämisen päätöksillä 566, 595 ja 591 perustelematta mitään näistä päätöksistä eli häivyttämällä päätösten perusteluista näkymättömiin kaikki em. täysin selvät lainkohdat ja prosessuaaliset virheet.**
- 6) KäO:n päätöksillä 20/13772, 20/7640 ja 20/2803 ja HO:n päätöksillä 566, 595 ja 591 on ylitetty lainkäyttötoiminnan harkintavallan rajat ohittamalla valitusaikaa ja laillista estettä koskevat pakottavat normit. Ratkaisuissa 20/13772, 20/7640 ja 20/2803 on vastoin OK 12:28 §:n ja OK 25 luvun säätämää valitusajan pituutta vain minun kohdallani ja KäO:ssa KäT Toppilan ratkaisuun nähden ristiriitaisesti supistettu laissa säädetty 30 vrk:n valitusaika alle 30 vrk:n pituiseksi, mikä ei ole missään valitusasiassa sallittua ja loukkaa sekä EIS 6 artiklassa ja PL 21 §:ssä säädettyä valitusoikeuttani että PL 2 §:n 3 momentin säätämää laillisuusperiaatetta. Lisäksi lainvastaisella sairaana asiointiin pakottamisella aiheuttiin minulle ruumiinvammoja, hengenvaara ja vakava sairauskohtaus.
- 7) Päätöstä 20/2803 ei ole saanut laatia OK 12:28 §:n säätämän laillisen esteen aikana ja päätöksellä 20/7640 on tullut myöntää OK 25 luvun säätämään valituksen määräaikaan OK 12:28 §:n mukaisesta sairaudesta johtuva lakisääteinen pidennys 17.3.2020 saakka valittamiseksi päätöksestä 20/2803 ja päätöksellä 20/13772 on tullut samoilla perusteilla myöntää määräajan pidennys 17.3.2020 saakka valittamiseksi päätöksestä 20/7640. HO:n on tullut myöntää jatkokäsittelylupa kaikissa asioissa OK 12:28 §:n säätämien lakisääteisten oikeuksieni palauttamiseksi, koska valitusaika minullakin kuuluu olla 30 vrk ja kuuluu laskea vasta laillisen sairaudesta päätymisestä.

Liitteenä olevassa **HUS:n potilaskertomuksessa todetaan 31.12.2019** mm. seuraavaa: "luomissa nystagmusta, ei reagoi puheelle, ..., ei juttele ensihoidolle. ... Vasemmalla poskipäässä punoitusta sekä otsalla, mahdollisesti osunut lattiaan kun kaatunut... vartija löytänyt lattialta kauppakeskuksen toisesta kerroksesta. Vartijan mukaan silmät värисseet mutta ei muuta näkyvää liikettä tai kouristelua. Ei ole saanut kontaktia potilaaseen. ... Siirretään autoon paareilla, ..., ei tiedä missä on tai mikä päivä nyt on... Päänsärkyä vasemmassa posken yläpuolella, jossa jälki mahdollisesta osumasta. Ei muista hetun loppuosaa, tai perussairauksia."

"Potilas oli kertomansa mukaan pahoinpidelty 11.12., ks. tästä tarkemmin eval Mäkisen alkuarvio tuolla päivämäärällä. Potilas kertoo, että nyt parin kolmen päivän aikana ollut erittäin stressaantunut ja kuormittunut. Tämän vuoksi ei ole juuri nukkunut. Ollut yllirasittunut. Aamulla oli jo huterä ja pärisevä olo, kertoo ettei pystynyt viemään lapsia päiväkotiin. Kertoo että muistaa että mies vei Prismaan. Tämän jälkeen muista olleensa ambulanssissa."

"Antaa kuormittuneen ja stressaantuneen vaikutelman. Kertoo avoimesta tilanteestaan, kertoo pahoinpitelystä, tulevasta poliisikuulusteluista. Kertoo että potilasta on myös kiristetty rahallisesti sekä uhattu henkeä pahoinpitelijöiden ja näiden toimeksiantajien toimesta... Epilepsiakohtauksen altistavana tekijänä olisi valvominen, kuormitus. Epileptistyyppisen kohtauksen puolesta puhuu myös potilaan desorientaatio ja puhumattomuus alussa. Lisäksi muistiaukko puoltaisi epilepsiaa."

Em. vakavista aivovammoista ja sairauksista johtuvassa sekavuustilassa jouduin Kempin määräyksestä lausumaan samaan aikaan 120.000 € velkataakasta (joka on perusteeton ja jonka synty tapa liittyy 11.12.2019 väkivaltarikokseen) ja Kempin velkuutti minut 20.1.2020 päätöksellä 20/2803 aivovammahoitojen 13.1-23.1.2020 välillä 120.000 eurolla, millä traumatisoituminen moninkertaistui. Lääketieteellisestä materiaalista (mm. 31.12.2019 em. kirjauksesta ja saamastani kiireellisestä lisälähettestä 13.2.2020 EEG-tutkimuksiin) ilmenee vammojen toipumisajalle ajoitetun lausumisen, 120.000 €:lla velkuuttamisen ja sairaana käsittelyn jatkamisen selvä syy-yhteys 31.12.2019 kohtaukseen. Tilanteessa, jossa en osannut edes sanoa, mikä päivä on, Kempin vaati minua lausumaan hengenvaaran aiheuttavalla tavalla 120.000 € velkuuttamisesta eikä minulle myönnetty sairausloman perusteella laissa säädettyä lakisääteistä määräajan pidennystä Kempin käsittelyyn eikä edes 120.000 € aiheuttomasta velkataakasta eli Kempin päätöksestä 20/2803 valittamiseen, vaan näin suuren täysin perusteettoman 120.000 € velkuuttamisen kohteeksi joutumista valehdellaan päätöksessä 20/7640 irvokkaalla tavalla "vähämerkitykselliseksi", vaikka 120.000 € aiheeton velka ei ole "vähäistä" minulle eikä tietenkään kenellekään.

Päätökset 20/2803 (20.1.2020), 20/7640 (14.2.2020), 20/13772 (13.3.2020) ja 566, 591 ja 595 laatuaineiden tuomarien tiedossa oli

- 1) 11.12.2019 vammojen (psykykkisten ja fyysisten) vakavuus valokuvineen ja moninkertaisine lääkärintodistuksineen
- 2) 31.12.2019 sairauskohtaukseni vakavuus ja sen syy-yhteys Kempin minulta 30.12.2019 vaatimaan sairaana lausumiseen
- 3) Kempin 20.1.2020 velkuuttamisratkaisun ajoitus aivovammahoitojen 13.1.-23.1.2020 keskelle ja kriisiterapian jatkuminen samaan aikaan, kun minua velkuuttettiin
- 4) Minulle oli määrätty 13.2.2020 päivälle EEG-tutkimus eli valvottamalla tapahtuva äärimmäisen rasittava tutkimus, jossa joutuu valvomaan 24 tuntia. Valvotustilan väsymys vastaa 3 promillen humalaa. Laillinen esteeni oli selvä jo tutkimuksen laadun ja 31.12.19 sairauskohtauksen vakavuuden perusteella, kun päätös 20/7640 laadittiin 14.2.2020 seuraavana päivänä.

Valitusaikani on lyhennetty alle 30 vrk:n pituiseksi a) lääkärintodistusten vastaisesti ja b) kokonaan lakiin perustumattomilla Spolanderin ja Paanasen itse keksimillä perusteilla ja c) Kempin valehtelulla 20.1.2020 päätöksessään vastoin 19.12.2019 ilmoitukseni sisältöä. **OK 25 luku ja OK 12:28 säätävät, että valitusaika on AINA 30 vrk.** Se lasketaan em. vakavilla sairaus- ja vammatedoilla 19.12.2019 KäO:lle toimittamillani lääkärintodistuksilla vahvennetun laillisen esteen päättymisestä 17.2.2010 lukien. KKO:n tulee poistaa kaikki lakiin perustumattomat KäO:n ja HO:n päätökset ja palauttaa minulle se 30 vrk:n valitusaika, joka kuuluu muutoksenhaussani myös minulle, lasketaan alkavaksi vasta 17.2.2020 ja päättyväksi 17.3.2020.

4. Kirjalliset todisteet

Valituksen liitteet ovat valituksenalainen HO:n päätös ja KäO:n päätös 20/7640 sekä muu todistelu, joka on jo HO:ssa nimetty. Tämän valituksen lähetän s-postilla ja s-postin liitteenä lähetän vielä itse uudelleen valokuvat 11.12.2019 vammoistani, sairaalan epikriisit 11.12.2019-31.12.2019 ja aivovammahoitojen dokumentit. Niistä selviää, että olen oikeutettu laillisen esteen perusteella laskettavaan valitusaikaan 17.2.2020-17.3.2020 ja että jatkolupa HO:ssa on eväty tahallan ja tässä valituksessa selvityllä lainvastaisella motiivilla EIS 6 artiklan ja PL 21 §:n valitusoikeuden estämiseksi PL 15 §:n vastaisesta Kempin toteuttamasta velkuuttamisesta.

Lohja 3.7.2020

Jaana Kavonius
Lakimies, OTK (eläkkeellä)

